

Byl jednou jeden kouzelník, ten v ledném bydlel hradu, kol
 pás měl z jíní setkaný a sněhobílou bradu. *mf* Na hlavě
 věnec ze smřčin a z vybledlého kvítí a na zá-vo-ji
 ml-ha-vém se křišťály mu třpytí. *mp* Tomu se jednou zastesk
 v podzemní ledné sluji, i chtěl se jíti podívat, i chtěl se jíti
 podívat, kam denně mraky plují, i chtěl se jíti podívat, kam
 denně mraky plují, kam denně mraky plují. *mf* On dávno
 slyšel o zemi, kde ptáče v keři zpívá, kde v každé řeky rákosí
 se luzná víla skrývá, kde v každé řeky rákosí se luzná víla
 skrývá, se luzná víla skrývá. *pp* Kde slunko celý
 boží den si nezahalí líce, kde písni vůně, hvězdiček a květů
 na tisíce, kde písni, vůně, hvězdiček a květů a květů
 na tisíce

ú-že a těšil se, jak při -- vi-ne ku svadlým retům rů -
že, a těšil se, a těšil se, jak zobjíná ty víly lehkono-
hého a těšil se, a těšil se, a těšil se, jak zobjíná, a těšil
se, jak zobjíná ty víly, ty ví-ly, ty ví-ly lehkono-
hého.
a tak ve sladké naději juž kraje prošel mnohé.

A z těla kmeta, jaký div, sněženky vzrostly bílé, a z těla k
jaký div, sněženky vzrostly bí-lé. Křepelka vo-lá pod me-

zí a luh jest plný sedmikrá - sek. Již smutná
zima zhynula, již smutná zima zhynula, o vítej, máji
milý, o vítej, máji milý. Již smutná zima

zhynula, již smutná zima zhynula, o vítej, máji milý, o
vítej, máji milý, o vítej, máji milý, o vítej
máji, vítej, máji, má - ji milý! o vítej, máji
milý o vítej, máji milý, o ví - tej, ví - tej, má - ji